JESÚS KEMUR AFTUR 23/24 SEPTEMBER 2025

Joshua Mhlakela

JESÚS KEMUR AFTUR 23/24 SEPTEMBER 2025

DRÖG AÐEINS ÞÝÐING

Fyrst gefin út 6. júlí 2025 á ensku af Truth Limited

Hægt er að hlaða niður ókeypis útgáfu af þessari útgáfu af Internet Archive.

Efni þessara skilaboða er í orði kveðnu svo byltingarkennt og alheimslegt að það krefst þess að þessi rafbók verði þýdd frjálslega, án höfundarréttaráhrifa, á hvaða tungumáli eða mállýsku sem er og dreift á sama hátt frjálslega hvar sem er í þessum heimi.

ATHUGASEMD ÚTGÁFANDA

Jesús Kristur snýr aftur til að taka burt kristna kirkjuna annað hvort 23. eða 24. september samkvæmt gregoríska tímatalinu. Þessir tveir dagsetningar samsvara lúðrahátíðinni í Ísrael sem og upphafi gyðinga nýársins (Rosh Hashana) árið 5786. Í kirkjumáli er þetta hin langþráða upptöku kirkjunnar og hefur verið líkt við andlega hjónaband milli Jesú og kirkjunnar sem mey "brúðar" hans. Þetta mun gerast á augabragði í öllum tímabeltum heimsins og án efa verða þeir sem eru á Alþjóðlegu geimstöðinni ekki undanskildir. Milljónir manna eru taldar hverfa sporlaust og skilja eftir sig krumpuð föt sín — og steypa heiminum í sjö ára þrengingatímabil sem endar með endurkomu Jesú í annað sinn. Að þessu sinni mun hann gera það opinberlega 15. september 2032 á friðþægingardegi Gyðinga (Yom Kippur) til að ríkja frá Jerúsalem yfir allri jörðinni sem konungur konunga og Drottinn drottna.

Slíkur er vitnisburður Joshua Mhlakela frá Jóhannesarborg, skrifaður hér fyrir hann af fyrrverandi kristnum blaðamanni. Hann er byggður á tveimur YouTube hlaðvörpum með bróður Joshua — God's Voice Daily og Centwinz, sem voru útvarpaðar í júní 2025. Síðan þá hefur vitnisburður hans styrkst af vitnisburði systur í Kristi frá Suður-Afríku, sem bar vitni í dag um að Jesús hefði lesið fyrir henni skriflega yfirlýsingu sem staðfesti að hann MUN koma aftur á þessari komandi lúðrahátíð. Maran Atha!

Ég heiti Joshua Mhlakela. Ég bý í Jóhannesarborg en kem frá Höfðaborg. Ég trúi á Jesú og í dag er ég tilbúinn að segja heiminum það sem hann sendi mig til að segja. Ég er ekki postuli, prestur eða biskup — bara einfaldur endurfæddur, blóðþveginn trúaður á Jesú. Ég hef gengið með Drottni í nokkur ár núna. Svo ég get sagt að ég þekki hann persónulega. Ég vil bara segja öllum að upptökunin er framundan. Jafnvel þótt þið séuð ekki tilbúin fyrir hana — þá er hún tilbúin fyrir ykkur.

Áður en ég fæddist árið 1982, dreymdi faðir minn draum þar sem honum var sagt að nefna mig Jósúa. Þetta var löngu áður en tækni var tiltæk til að ákvarða kyn ófædds barns. Hins vegar, vegna einhverra fylgikvilla við fæðingu, varaði læknirinn foreldra mína við því að ég myndi koma út dauður eða slasaður. Þegar ég loksins kom út án nokkurra vandamála lýsti læknirinn mér sem kraftaverkabarn.

Sama dag og ég fæddist, lá mamma mín með mig á maganum þegar hún fann andlegan kraft koma yfir sig til að kyrkja sig. Hún barðist við þennan kraft og ætlaði að snúa sér við og gleymdi að ég lá á maganum á henni. Hefði hún snúið sér við hefði ég dottið á gólfið og meitt mig, kannski banvænt. En þá minnti Guð hana á nærveru mína, svo hún hélt fast í mig og andinn hvarf.

Þegar ég var um fjögurra eða fimm ára var ég rænt í um það bil mánuð af einhverjum sem þekkti fjölskyldu mína. Sem kraftaverk lét indverskur maður lögregluna vita og þau og foreldrar mínir komu og björguðu mér. Ég man eftir minningum frá þeim tíma — bara að sitja á tröppum á stað sem ég þekkti ekki, bara gráta allan daginn.

Þegar ég var unglingur, 16 eða 17 ára, barðist ég við sjálfsvígshugsanir. Ég vildi svo mikið taka líf mitt og óvinurinn gaf mér tækifæri til að gera það. Ég man eftir þessu eina skipti þegar ég var að reyna að taka líf mitt, en rétt þegar ég var að fara að gera það, stoppaði Guð mig.

Dauðinn fylgdi mér því alveg frá fæðingu. Það er algengt að allir muni deyja en samkvæmt Biblíunni er til hópur fólks sem aldrei mun sjá dauðann. Í 1. Korintubréfi 15:51-52 segir Páll: "Vér munum ekki allir sofna." Með öðrum orðum, við munum ekki öll deyja heldur á augabragði, á augabragði, munum við öll umbreytast. Við munum umbreytast frá dauðlegum til ódauðleika. Guð mun gefa okkur nýja líkama sem við munum aldrei deyja í gegnum. Svo ég held að andi dauðans hafi fylgt mér vegna þess að kannski var Satan jafnvel þá meðvitaður um að framtíðarköllun mín í lífinu yrði að segja öllum að það væri hópur fólks í framtíðinni sem Guð myndi velja til að sjá ekki dauðann. Þannig að dauðinn er óvinur minn og dauðinn er óvinur Guðs.

Amos 3:7 segir: "Drottinn gerir ekkert án þess að opinbera þjónum sínum, spámönnunum, áætlun sína." Ég er ekki spámaður en ég er þjónn Drottins. Og í dag opinberar Guð einnig áætlun sína fyrir fólki heimsins.

Árið 2000 varð ég kristinn. Ég gaf Jesú líf mitt þegar ég var enn á unglingsárunum eftir að hafa barist við sjálfsvígshugsanir. Ég held að ég hafi verið 19 ára þegar ég kom til Jesú og gaf honum líf mitt. Það ár sjálft, meðan við vorum í kirkjunni þar sem ég var, heimsóttum við fólk heima hjá þeim til að biðja fyrir því. Einn síðdegis, þegar ég kom út úr þessum heimilum og út á göturnar, tók ég eftir því að við hliðina á okkur var engill, jafn hár og bygging eða hæsta tréð í kring. Þessi engill bar sverð og hann leit stöðugt í kringum sig eins og hann væri að verja okkur. Félagar mínir vissu þó ekki af þessu. Ég sagði ekkert við þá þá því ég vissi ekki hvað ég ætti að halda um það. Allavega, þetta var ein af mínum fyrstu upplifunum af andlegum heimi sem endurfæddur kristinn maður. Stundum var ég að ganga til eða frá kirkju og var svo fullur af nærveru heilags anda Guðs að mér fannst eins og Jesús væri að ganga við hliðina á mér jafnvel þótt ég sæi hann ekki.

Árið 2003, í sömu kirkjunni sem ég sótti, varð ég aðstoðarprestur. Eina nóttina sá ég framtíðina í

draumi. Ég sá sjálfan mig á opnu svæði eina dimma nótt. Ég horfði á jörðina og áttaði mig á því að hún hafði brunnið. Ég vissi innsæislega að það var ekki bara jörðin þar sem ég var sem hafði brunnið. ÖLL JÖRÐIN hafði brunnið! Þar sem ég var var andrúmsloftið svo skelfilegt. Það var svo ógnvekjandi að vera þar sem ég var. Ég fór að klífa hæð til að reyna að finna aðra manneskju því ég var alveg einn á þessum stað á dimmri og ógnvekjandi nótt. Ég klifraði upp hæðina, ég leit í kringum mig en fann engan annan. Ég horfði upp til stjarnanna og ég sá stjörnurnar. Þegar ég horfði á stjörnurnar vissi ég innra með mér að kristnir menn höfðu verið teknir upp til himna fyrir eyðilegginguna sem ég var vitni að hér. Svo vaknaði ég. Eftir að ég vaknaði fannst mér eins og Guð hefði tekið sér tíma til að sjá framtíðina og síðan fært mig aftur.

Eftir sjö ár, árið 2010, sagði ég upp störfum sem aðstoðarprestur, 28 ára að aldri, og hugsaði: "Guð minn góður, ég hef þjónað þér. Ég hef gert mitt besta. Má ég nú einbeita mér að mínu eigin lífi?"

Árið eftir, aftur í draumi, sá ég sjálfan mig í himnaríki. Ég var fyrir utan dyrnar á dómstólnum. Fyrir framan mig, beiðandi eftir að fara inn, var maður sem titraði bókstaflega af ótta. Það var eins og hann vissi að þegar hann steig inn í dómstólinn myndi hann ekki lifa af. Allavega fór hann loksins inn og ég veit ekki hvað varð um hann. Réttarhöldin voru svo hröð að þau tóku aðeins nokkrar sekúndur.

Hebreabréfið 9:22 segir: "Það er manni ætlað að deyja einu sinni og síðan kemur dómur." Svo ég vissi að þetta fólk sem kom fyrir dómstólinn til að fá dóm hafði þegar dáið á jörðinni, en ég vissi að ég var ekki dauður. Þá var komið að mér. Ég fann mig sitjandi á einum af kirkjulíkum bekkjum í dómstólnum og horfði í átt að stólnum þar sem dómarinn situr venjulega. Þar var Guð — hann var svo risavaxinn í sætinu þar sem hann sat. Hann var gegnsær, svo ég gat ekki greint mynd hans, en samt gat ég vitað að þetta var Guð. Vinstra megin við mig var Jesús með lífstóran mannslíkama, sem birtist sem lögmaður minn. Hægra megin við mig var Satan og í hendi sér hélt hann á þykkri möppu þar sem allar syndir mínar voru skráðar. Óvinurinn Satan var því að ásaka mig fyrir Guði föðurnum og dómaranum, en þá steig Jesús fram. Þegar hann steig fram, þar og þá var ég sýknaður af öllum syndum mínum. Í Suður-Afríku, ef þú ert sakfelldur og dæmdur í fangelsi af dómstóli, ferðu úr dómsalnum niður stigann í fangelsi áður en þú ert fluttur í fangelsi. Þannig var það í þessum himneska dómstóli. Ef þú nærð því ekki, ferðu niður stigann til helvítis en ef þú nærð því, ferðu upp til himna. Eftir sýknun mína fór ég upp til himna. Þegar ég kom þangað var dagur og ég sá fólk sitja í kring. Að dæma út frá fötum þeirra voru þeir skólakrakkar og fangar. En þau voru á himnum — þau höfðu komist þangað!!!

Þá birtist Jesús fyrir framan mig í hvítum skikkju. Ég hafði rétt skilið hann eftir í hirðinni þar, en fann hann svo aftur þar á himnum. Þetta var í fyrsta skipti sem ég sá Jesú í sýn eða draumi úr návígi. Hann leit út eins og hann væri frá Mið-Austurlöndum. Hann hafði dökkbrúnt hár niður að hálsi. Hann var myndarlegur með snyrtilega klippt skegg. Það eina sem vakti athygli mína voru augun hans. Ég var undrandi. Ég hélt bara áfram að horfa á hann. Ég gat ekki tekið augun af augum hans. Ég var — ég veit ekki hvort það er rétta orðið því enska er ekki mitt fyrsta tungumál — heilluð. Ég var svo hugfangin af þeirri staðreynd að skapari minn, sem ég elskaði, stóð þarna beint fyrir framan mig! Hann horfði á mig og gaf skipanir í gegnum hugann án þess að segja neitt. Þá fóru vagnar að birtast og raða sér upp fyrir framan mig, svo margir að ég gat ekki talið þá. Enginn ók þeim. Þeir báru vel slípaða viðarkubba inni í sér, þar af báru aðeins fáeinir persónuleg nöfn. Jesús sagði við mig — aftur í gegnum huga sinn en ég heyrði það hátt og skýrt: "Þú hefur frelsað fáa."

Svo leit hann yfir á þessa mörgu kubba sem höfðu engin nöfn og bætti við: "Þú verður að fylla alla þessa viðarkubba af sálum." Og svo vaknaði ég. Þegar ég vaknaði hugsaði ég með mér að kannski vilji Guð að ég verði sáluvinnari og opni kirkju. Eins og í fyrsta draumnum mínum fannst mér ég vera að koma aftur frá himnum. Og ég fann nærveru hans allt í kringum mig.

Svo fimm árum síðar, árið 2016, stofnaði ég heimakirkju. Ég kallaði á fólk, það kom og ég bað fyrir því. Þetta hélt áfram í um mánuð, en í hvert skipti sem ég fór þangað til að deila orði Guðs og biðja með því, fann ég engan frið innst inni í hjarta mínu, mér leið ekki vel með það. Að lokum sagði ég söfnuðinum að ég væri að hætta. Þeir þurftu ekki lengur að koma til bæna inni í heimakirkjunni. Svo fór ég út, tilbúinn að fara þegar, úti í garðinum, kom gömul kona til mín. Hún bað mig að biðja fyrir sér, svo ég lagði hendurnar á höfuð hennar, hún lokaði augunum, ég lokaði líka augunum og bað fyrir henni. Þegar ég gerði þetta fann ég rafstuð fara í gegnum höndina á mér. Ég opnaði augun á meðan ég baðst fyrir og þessi gamla kona var hér en við hliðina á henni — nú sef ég ekki, þetta er ekki draumur, ég er úti í víðavangi — birtist Jesús beint fyrir framan mig, stóð við hliðina á henni og horfði á mig. En nú var hann ekki í hvítum skikkju. Hann var í tignarlegum skikkju í einhverjum bláleitum eða dökkbláum lit sem náði niður að fótum hans. Hann leit svo sterkur út með breiðum öxlum og kraftmiklum bringu. Þegar ég horfði á bringu hans var það eins og ég gæti séð vetrarbrautir þar eins og vetrarbrautir í geimnum. Og þessi hugsun kom til mín: Þetta er sú sem heldur alheiminum saman! Og á meðan ég horfði á hann augliti til auglitis brosti hann og hvarf. Ég sat eftir með þá tilfinningu að bros hans væri til að segja: "Vel gert!" að loka þessari kirkju. Því það var ekki áætlunin sem hann hafði fyrir mig; ég átti ekki að opna kirkju. Og þegar ég var búin að biðja, opnaði gamla konan augun og sagði við mig: "Vissir þú að þegar þú varst að biðja fyrir mér fannst mér eins og byrði væri að losna af herðum mínum, og ég finn mig mjög léttan eftir það?" Ég vissi að það var vegna nærveru Jesú.

Í öðrum draumi eða sýn, árið 2016, sá ég Jesú á himnum, klæddan sama tignarlega skikkju og standa fyrir utan byggingu sem líktist Hæstarétti Bandaríkjanna með súlulaga framhlið sinni. Þar sagði hann mér sérstaklega: "Þú mátt ekki opna kirkju." Ég á bara að tilkynna hann sem væntanlegan konung heimsins.

Árið 2017 var ég í draumi tekin til himna þar sem ég sá Jesú sitja á hásæti sínu með hendurnar hvílandi á armleggjunum. Á gólfinu gat ég séð í kringum hásæti hans að það var þoka og ég heyrði hljóð eins og stríð væri að koma til heimsins. Það var sú tilfinning sem ég fékk. Eitthvað mjög, mjög, mjög alvarlegt var að koma til heimsins. Ég horfði á Jesú. Ég heyrði hann aftur hátt og skýrt segja við mig, án þess að opna munninn, en í gegnum hugann, "Ég kem bráðum!" Þegar hann sagði þessi orð, byrjaði hann að standa upp og hélt í armleggina. En áður en hann gat staðið alveg upp, kom kraftur frá honum og blés mér skaðlaust aftur á bak úr himninum á nokkrum sekúndum. Ég lenti á rúminu mínu. Um leið og ég lenti á rúminu vaknaði ég og hrópaði, fann nærveru hans í mér svo sterkt. Konan mín svaf við hliðina á mér. Hún sagði við mig: "Hvað er að?" Þangað til í dag veit ég ekki af hverju ég sagði þetta við hana, en þetta er svarið sem kom út úr munni mínum: "Ég sá mann á himnum."

Nú hélt ég að ég myndi vaxa úr grasi og verða gamall kristinn maður og kannski deyja á níræðisaldri. En allt þetta breyttist árið 2018. Það ár, aftur í draumi, sá ég ekki Guð en ég heyri mjög háa rödd hans. Þeir sem heyra þetta — vinsamlegast fylgist með því sem ég ætla að segja næst. Merktu orðin sem ég ætla að segja því ekkert af orðunum sem ég er að segja mun falla til jarðar. Ekkert af þessum orðum verður innantómt því þau koma frá Guði sjálfum. Með öðrum orðum munu þau rætast. Í þessum draumi sagði hann: "Það verður ekkert HM 2026 því lífið á jörðinni verður ekki eins og venjulega fyrir þá sem eftir eru." Þá vaknaði ég. Ég er enginn fótboltaáhugamaður, svo þegar ég vaknaði vissi ég ekki hvenær síðasta HM hafði verið haldið eða hvenær það næsta yrði. Seinna athugaði ég og komst að því að leikir HM í knattspyrnu karla 2026 verða aðallega haldnir í Bandaríkjunum.

Seinna árið 2018, snemma morguns vaknaði ég, kveikti á ljósunum og byrjaði að lesa í Biblíunni minni. Jesús birtist fyrir framan mig í hvítum skikkju. Þetta var ekki draumur, því ég var vakandi. Ég horfði á hann augliti til auglitis þegar hann, án þess að opna munninn, sagði þessi orð í huga sér: "Frá því að Ísrael varð þjóð árið 1948 verða 77 ár til útrásarinnar." Hann notaði ekki orðið

"upptöku" en ég vissi að hann var að vísa til þess. Hann bætti við: "Árið 2025, 23. og 24. september, mun ég koma til að taka kirkju mína. Á þessum tveimur dögum mun enginn vita daginn eða stundina sem ég kem. Eftir það verður sjö ára þrenging á jörðinni fyrir þá sem eftir verða. Árið 2032, 15. september, mun ég snúa aftur til jarðar sem konungur."

Eftir að hafa sagt þessi orð hvarf hann og ég varð undrandi. Ég vissi ekki mikið þá um upptökuna, síðari komu og þrenginguna. Þegar ég var unglingur og byrjaði að verða kristinn, sagði prestur mér að það myndi koma upp einhverjar þrengingar í framtíðinni og kristnir menn myndu ganga í gegnum þær. Það var allt sem ég vissi. Ég vissi ekki að það væri til undankomuleið í gegnum upptökuna. Ég kann að hafa heyrt um það hér og þar, en ég vissi í raun ekki mikið.

Nú veit ég að þetta eru mjög umdeild efni, en Guð sagði mér einn daginn að lesa Jesaja 55 þar sem hann sagði: "Ekkert orð af mér mun yfirgefa mig og snúa aftur til mín tómt." Og þá sagði hann að hann myndi byrja að kenna mér. Hann myndi byrja að hugsa í gegnum hugann minn. Ég er ekki Guð en hann myndi setja hugsanir í huga minn svo ég gæti skilið meira um þessi mál. Hann leiddi mig til 2. Konungabókar 2:1-11 um fyrri upptökuna — upptökuna um Elía. Þegar Elía og Elísa voru saman komu spámennirnir til þeirra og spurðu Elísa: "Veistu að meistari þinn verður tekinn frá þér í dag?" Og Elísa sagði við þá: "Já, ég veit." Og aðrir spámenn annars staðar frá gerðu slíkt hið sama. Þeir spurðu hann sömu spurningar og hann sagði á sama hátt: "Já, ég veit." Að lokum sagði Elía við Elísa: "Áður en ég verð tekinn frá þér, segðu mér hvað þú vilt að ég geri fyrir þig." Þannig sá ég að dagurinn þegar Elía yrði burttekinn var ekki leyndardómur fyrir þá. Reyndar hafði Guð opinberað það spámönnunum, Elísa og Elía. Þannig sýndi Guð mér að hann myndi gera það sama fyrir þessa komandi burttöku.

Þannig að ég byrjaði að læra þetta efni af einlægni. Þá lærði ég að Guð hafði stofnað til sjö hátíðir og Jesús hafði, með lífi sínu, dauða og upprisu, þegar uppfyllt fjórar þeirra — páskana, ósýrða brauðið, frumgróðann og hvítasunnuna. Aðeins þrjár eru eftir — lúðrahátíðin, friðþægingardagurinn og laufskálahátíðin.

3. Mósebók 23 segir okkur að lúðrahátíðin hafi verið stofnuð sem eins dags atburður. Hún hófst með sjónrænni sýn á nýja tunglinu. En vegna óvissu um raunverulega athugun á þessum litla hálfmána nýja tunglsins var eins dags lengd síðar í tvo daga. Að lokum leiddi þessi staða til hebresku orðtaksins "Enginn veit daginn né stundina" sem vísun í þessa lúðrahátíð.

Eins og áður hefur komið fram notaði Jesús orðið Exodus en hann var að tala um upptökuna. Sjötíu og sjö ár frá stofnun Ísraels árið 1948 koma okkur að þessu ári, 2025.

Og árið 2025, 23. og 24. september, verða tveir dagar lúðrahátíðarinnar. Þetta verður því þröngi tími þegar upptökun kirkjunnar á sér stað. Sjö árum síðar, árið 2032, verður 15. september friðþægingardagurinn þegar Jesús snýr aftur til jarðar sem konungur.

Svo hvers vegna sagði hann mér frá HM? 1. Þessaloníkubréf 5:5 segir okkur að tími muni koma þegar fólk mun fagna komu friðar og öryggis um allan heim hástöfum. Að minnsta kosti er þetta það sem hinn væntanlegi karismatíski andkristur mun lofa heiminum eftir upptökuna. Kannski verður friður, en ég veit ekki hversu lengi hann varir. En í júní 2026 verður heimurinn í slíku óreiðu, það verður svo mikil ringulreið og eyðilegging, að FIFA mun ekki geta haldið HM-leiki í Bandaríkjunum, Kanada og Mexíkó.

Í Matteusi 24:36 sagði Jesús að enginn vissi dag eða stund upptökunnar. En ef þú googlar þetta á netinu geturðu fundið vefsíður sem útskýra að þetta orðatiltæki sé í raun hebreskt orðatiltæki fyrir lúðrahátíðina. Lúðrahátíðin var upphaflega eins dags hátíð og hófst með því að sjá "nýja tunglið." Vegna óvissu um sjónræna sýningu teygði eins dags hátíðin sig yfir í tvo raunverulega daga. Þess

vegna mætti segja að enginn vissi dag eða stund nýmánuðsins — og þar af leiðandi lúðrahátíðarinnar — og að lokum upptökuna líka.

En þetta er einnig hér speglun á hefðbundnum gyðinglegum brúðkaupsvenjum. Aðeins þegar faðir brúðgumans hefur ákveðið brúðkaupsdaginn segir hann syni sínum að "fara og sækja brúði þína." Þannig veit enginn dag eða stund brúðkaupsins, ekki einu sinni sonurinn, heldur aðeins faðirinn. Kirkjan er brúður Jesú, þannig að upptökunin verður eins og brúðkaupið milli Jesú og kirkjunnar. Á jörðinni mun það eiga sér stað á degi sem enginn á jörðinni þekkir, ekki einu sinni sonurinn á jörðinni, heldur aðeins faðirinn.

Og ef þú skoðar 1. Korintubréf 15:51-52 er Páll sammála Jesú með því að nefna "síðasta lúðurinn." Nú hlaupa margir, þegar þeir lesa "síðasta lúðurinn," í Opinberunarbókina og segja að síðasti lúðurinn sé sjöundi lúðurblástur sjöunda engilsins á þrengingunni. Þetta er rangt. Á lúðrahátíðinni er blásið í shofar 99 sinnum, síðan sá 100. og sá síðasti er "síðasti lúðurinn."

1. Þessaloníkubréf 5:1 segir: "En um tíma og dagsetningar, bræður og systur, þurfum við ekki að skrifa ykkur." Það var ekki nauðsynlegt fyrir Pál að skrifa Þessaloníkumönnunum um tíma og dagsetningar "dags Drottins." Þetta var vegna þess að dagur Drottins yrði atburður sem yrði þeim hulinn næstu 2.000 árin, en sem yrði opinberaður kirkjunni á endalokatímanum. Og í versi 4 segir Páll að dagurinn muni ekki koma þeim á óvart sem eru í ljósinu, heldur eins og þjófur muni hann koma þeim á óvart sem eru í myrkri.

Hebreabréfið 10:25 hvetur okkur til að vanrækja ekki að safnast saman, heldur gera það því fremur sem við sjáum þennan dag nálgast. Og ég segi ykkur að þetta sé ekki einhver handahófskenndur dagur heldur ákveðinn tími sem maður getur séð nálgast.

Í Postulasögunni 1:6-7 spurðu lærisveinar Jesú hann eftir upprisu hans: "Á þessum tíma ætlar þú að verða konungur Ísraels?" En hann sagði við þá: "Það er ekki ykkar að vita tímana og tíðirnar sem faðirinn hefur sett af eigin valdi. En þið munuð vera vottar mínir í Júdeu, Samaríu og á endimörkum jarðarinnar." Með öðrum orðum ættu tímarnir þegar Jesús myndi snúa aftur og verða konungur í Ísrael ekki að vera áhyggjuefni þeirra. Það átti jú að gerast 2.000 árum síðar.

Það er eins og Daníel hafi verið sagt að þegja orð sín og innsigla bók sína þar til endalokatíminn kemur. Þannig að það mun opinberun berast kirkjunni á endalokatímanum, opinberun um sjálfan endalokatíman.

Þess vegna er ég að skrifa til að vara Suður-Afríku og heiminn við því að Jesús sé að koma aftur. Ef þú ert án Jesú í lífi þínu eða ef þú hefur ekki gefið líf þitt Jesú — mundu að tíminn er að nálgast. Tíminn sem Guð hefur sett fólki til að taka á móti honum, náðartímabilið sem Guð hefur gefið kirkjunni til að ná til heimsins svo að allir geti tekið á móti Jesú og frelsast er að líða undir lok.

Upptökunin mun eiga sér stað. Milljónir kristinna manna um allan heim, þar á meðal Suður-Afríku, munu hverfa á broti af sekúndu. Eftir að kristnir menn verða fjarlægðir úr heiminum mun dómur Guðs falla yfir heiminn.

Heimurinn er að búa sig undir HM 2026. En eftir upptökuna árið 2025 verður slík ringulreið, eyðilegging og eyðilegging í heiminum að í júní 2026 verða engir HM-leikir spilaðir. Heimurinn yrði óþekkjanlegur staður.

Svo enn og aftur er ég hér til að sárbæna ykkur öll — vinsamlegast haldið ekki að þið hafið mikinn tíma. Þið hafið ekki mikinn tíma. Munið að ég var ekki kallaður til að opna kirkjur. Ég hafði einu sinni haldið að það væri það sem Guð hafði í huga fyrir mig. En síðan þá hef ég komist að því að

köllun mín er að tilkynna heiminum að umfram allt er Jesús lifandi og hann kemur brátt aftur. Svo, heimur, verið viðbúin. Yfirgefið allar syndir ykkar og komið til Krists þar sem þið munið finna hjálpræði. Það er að líða undir lok. Ég get ekki sagt að ég sé eina kallið en ég er eitt af síðustu köllum Guðs. Svo ég hvet alla — venjulega borgara, viðskiptafólk, frægt fólk, ráðherra, forseta landa á öllum heimsálfum um allan heim — gefið Jesú líf ykkar núna því tími upptökunnar er í nánd.

Árið 2019 sá ég Tom Horn í sjónvarpsþætti tala um bók sína, The Wormwood Prophecy. Hann er ekki lengur meðal okkar núna, en í þættinum sagðist hann hafa fengið upplýsingar frá starfsmanni NASA um að smástirni myndi lenda á jörðinni árið 2029, föstudaginn 13. Horn sagðist hafa þurft að setjast niður í áfalli þegar hann áttaði sig á að smástirnið gæti verið brennandi stjarnan sem getið er um í Opinberunarbókinni 8. Ef þessi dagsetning markar miðpunkt sjö ára þrengingatímabils, þá færir það 3 ½ ár aftur í tímann mann til ársins 2025. Ég fullyrði að hann hafði rétt fyrir sér með heildartímalínu sína til framtíðar sem í grundvallaratriðum er í samræmi við mína.

Ég fékk síðustu stóru sýnina árið 2018. Auðvitað er þetta ekki í fyrsta skipti sem ég tala um það síðan þá. Til dæmis talaði ég í alþjóðlega hlaðvarpinu God's Voice Daily. Ég er líka með mína eigin YouTube rás þar sem ég reyni að koma þessum boðskap á framfæri. Ég ætla ekki að gefa upp nafn rásarinnar hér því ég er ekki hér til að kynna mig.

Jesús dó, var grafinn, reis upp og steig upp til himna árið 32 e.Kr. Það eru biblíufræðingar sem telja að hann hafi verið í burtu í 2.000 ár og síðan komið aftur. Ef þú bætir við 2.000 árum við árið 32 e.Kr. endarðu árið 2032 sem árið sem Kristur kemur aftur. En það verða sjö ár af þrengingum áður, svo ef þú dragir frá sjö frá 2032, endarðu á þessu ári, 2025!

Margir munu eflaust segja mér að margir aðrir hafi sett þess konar dagsetningar áður. Þetta allt kom til alls — en það verður ekki svo með þetta. Ég er MILLJARÐ PRÓSENT viss um að upptöku kirkjunnar muni eiga sér stað 23. eða 24. september. Ég bið heiminn að vera tilbúinn fyrir þetta. Vertu viss um að gefa líf þitt Jesú. Hann er vegurinn, sannleikurinn og lífið. Hann er Guð.